

Allah

อธิบายคถามหมายุโระฮุอาลีอิมรอน

تفسير سورة آل عمران

อาษะฮุ 162-168

วันอังคารที่ 13 กุมภาพันธ์ 1431

27 เม.ย.53

ณ มัสยิดบ้านตึกดิน

أَفَمَنْ أَتَّبَعَ رِضْوَانِ اللَّهِ كَمَنْ بَاءَ بِسَخَطِ مَنْ اللَّهِ
وَمَاوَاهُ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٦٢﴾

162. ผู้ที่ปฏิบัติตามความปิติยินดีของอัลลอฮ์นั้น
จะเหมือนกับผู้ที่ได้นำความกริ้วโกรธจาก
อัลลอฮ์กลับไปกระนั้นหรือ? และที่อยู่ของเขา
นั้นคือญะฮันนัม และเป็นทีที่กลับอันเลวร้ายยิ่ง

162. ผู้ที่ปฏิบัติตามความปิตินดี
ของอัลลอฮ์นั้น

أَفَمَنْ اتَّبَعَ رِضْوَانَ اللَّهِ

จะเหมือนกับผู้ที่ได้นำ
ความกริ้วโกรธจากอัลลอฮ์กลับไป
กระนั้นหรือ?

كَمَنْ بَاءَ بِسَخَطٍ مِّنَ اللَّهِ

และที่อยู่ของเขานั้นคือญะฮันนัม

وَمَا وَاهُ جَهَنَّمُ

และเป็นทีที่กลับอันเลวร้ายยิ่ง

وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

﴿ ١٦٣ ﴾ هُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ بِصِيرٍ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿١٦٣﴾

163. พวกเขาเหล่านั้นมีหลายระดับชั้น
ณ อัลลอฮ์ และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรง
เห็นในสิ่งที่พวกเขากระทำกัน

163. พวกเขาเหล่านั้น
มีหลายระดับชั้น ณ อัลลอฮ์

هُمْ دَرَجَاتٌ
عِنْدَ اللَّهِ

และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงเห็น
ในสิ่งที่พวกเขากระทำการ

وَاللَّهُ بَصِيرٌ
بِمَا يَعْمَلُونَ

لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ
يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِن
كَانُوا مِن قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿١٦٤﴾

164. แน่นอนนึ่ง อัลลอฮ์นั้นทรงมีพระคุณแก่ผู้ศรัทธาทั้งหลาย โดยที่พระองค์ได้ทรงส่งร่อซูลคนหนึ่งจากพวกเขาเองมาในหมู่พวกเขา โดยที่เขาจะได้อ่านบรรดาโองการของพระองค์ให้พวกเขาฟัง และจะทำให้พวกเขาสะอาด และจะสอนคัมภีร์ และความรู้เกี่ยวกับข้อปฏิบัติในบัญญัติศาสนาแก่พวกเขาด้วย และแท้จริงเมื่อก่อนนั้นพวกเขาเคยอยู่ในความหลงผิดอันชัดแจ้ง

164. แน่นอนยิ่ง อัลลอฮ์นั้นทรงมี
พระคุณแก่ผู้ศรัทธาทั้งหลาย

لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ

โดยที่พระองค์ได้ทรงส่งร่อซูลคนหนึ่ง
จากพวกเขาเองมาในหมู่พวกเขา

إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ
رَسُولًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ

โดยที่เขาจะได้อ่านบรรดาโองการ
ของพระองค์ให้พวกเขาฟัง

يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ

และจะทำให้พวกเขาสะอาด

وَيُزَكِّيهِمْ

และจะสอนคัมภีร์ และความรู้
เกี่ยวกับข้อปฏิบัติในบัญญัติศาสนา
แก่พวกเขาด้วย

وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ
وَالْحِكْمَةَ

และแท้จริงเมื่อก่อนนั้นพวกเขาเคย
อยู่ในความหลงผิดอันชัดแจ้ง

وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ
لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

أَوْلَمَّا أَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ قَدْ أَصَبْتُمْ مِثْلَهَا قُلْتُمْ أَنَّىٰ هَذَا قُلْ
هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٦٥﴾

165. และเมื่อมีภัยอันตรายหนึ่ง ประสบแก่พวกเขา ทั้งๆ ที่
พวกเขาได้ให้ประสบแก่พวกเขาแล้วถึงสองเท่าแห่ง
ภัยอันตรายนั้น พวกเขาก็ยังกล่าวว่าสิ่งนี้มาจากไหน
กระนั้นหรือ? จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด) ว่า มันมาจากที่ตัว
ของพวกเขาเอง แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงเดชานุภาพ
เหนือทุกสิ่งทุกอย่าง

165. และเมื่อมีภัยอันตรายหนึ่ง
ประสบแก่พวกเจ้า

أَوَلَمَّا أَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ

ทั้งๆ ที่พวกเจ้าได้ให้ประสบ
แก่พวกเขามาแล้วถึงสองเท่า
แห่งภัยอันตรายนั้น

قَدْ أَصَبْتُمْ مِثْلَهَا

พวกเจ้าก็ยังคงกล่าวว่า
สิ่งนี้มาจากไหนกระนั้นหรือ?

قُلْتُمْ أَنَّى هَذَا

จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด) ว่า
มันมาจากที่ตัวของพวกท่านเอง

قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ

แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรง
เดชานุภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง

إِنَّ اللَّهَ
عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

﴿ قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ ﴾

روى ابن جرير والنسائي والترمذي: عن محمد بن عبيدة عن علي قال: جاء جبريل إلى النبي ﷺ فقال: يا محمد إن الله قد كره ما صنع قومك في أخذهم الأسارى وقد أمرك أن تخيرهم بين أمرين إما أن يقدموا فتضرب أعناقهم وبين أن يأخذوا الفداء على أن يقتل منهم عدتهم قال: فدعا رسول الله ﷺ الناس فذكر لهم ذلك فقالوا: يا رسول الله عشائرننا وإخواننا ألا نأخذ فداءهم فنتقوى به على قتال عدونا ويستشهد منا عدتهم فليس في ذلك ما نكره؟ قال فقتل منهم يوم أحد سبعون رجلاً عدة أسارى أهل بدر.

وقال محمد بن إسحق وابن جرير والربيع بن أنس والسدي ﴿ قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ ﴾ أي بسبب عصيانكم لرسول الله ﷺ حين أمركم أن لا تبرحوا من مكانكم فعصيتم يعني بذلك الرماة ﴿ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴾ أي يفعل ما يشاء ويحكم ما يريد لا معقب لحكمه.

وَمَا أَصَابَكُمْ يَوْمَ التَّقَىٰ الْجَمْعَانِ فَبِإِذْنِ اللَّهِ
وَلِيَعْلَمَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٦٦﴾

166. และสิ่งที่ประสบแก่พวกเจ้า ในวันที่
สองกลุ่มเผชิญกันนั้นก็โดยอนุมัติ
ของอัลลอฮ์ และเพื่อที่พระองค์จะทรงรู้ผู้
ศรัทธาทั้งหลายนั่นเอง

166. และสิ่งที่ประสบแก่พวกเจ้า
ในวันที่สองกลุ่มเผชิญกันนั้น

وَمَا أَصَابَكُمْ
يَوْمَ التَّقَى الْجَمْعَانِ

ก็โดยอนุมัติของอัลลอฮ์

فَبِإِذْنِ اللَّهِ

และเพื่อที่พระองค์จะทรงรู้
ผู้ศรัทธาทั้งหลายนั้นเอง

وَلِيَعْلَمَ الْمُؤْمِنِينَ

وَلْيَعْلَمَ الَّذِينَ نَافَقُوا وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ ادْفَعُوا ۗ قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَاتَّبَعْنَاكُمْ ۗ هُمْ لِلْكَفْرِ يَوْمئِذٍ أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ ۗ يَقُولُونَ بِأَفْوَاهِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ ۗ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ ﴿١٦٧﴾

167. และเพื่อพระองค์จะทรงรู้บรรดาผู้ที่กลับกลอกด้วย และได้ถูกกล่าวแก่พวกเขาว่า จงมากันเถิด จงต่อสู้ในทางของอัลลอฮ์กัน หรือไม่ก็จงป้องกัน พวกเขากล่าวว่า หากเรารู้ว่ามีการสู้รบกันแล้ว แน่หนอนเราก็ตามพวกท่านไปแล้วในวันนั้น พวกเขาใกล้แก่การปฏิเสธศรัทธา ยิ่งกว่าพวกเขามีศรัทธา พวกเขาจะกล่าวด้วยปากของพวกเขา สิ่งที่ไม่ใช่อยู่ในหัวใจของพวกเขา และอัลลอฮ์นั้นทรงรู้ยิ่งในสิ่งที่พวกเขาปกปิดกัน

167. และเพื่อพระองค์จะทรงรู้
บรรดาผู้ที่กลับกลอกด้วย

وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ نَافَقُوا^ج

และได้ถูกกล่าวแก่พวกเขาว่า
จงมากันเถิด

وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا

จงต่อสู้ในทางของอัลลอฮ์กัน
หรือไม่ก็จงป้องกัน

قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
أَوْ ادْفَعُوا

พวกเขา กล่าวว่า หากเรารู้ว่ามีการสู้
รบกันแล้ว แน่แน่นอนเราก็ตามพวก
ท่านไปแล้ว

قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا
لَاتَّبَعْنَاكُمْ

ในวันนั้น พวกเขาใกล้แก่การ
ปฏิเสธศรัทธา ยิ่งกว่าพวกเขามี
ศรัทธา

هُمٌ لِلْكَفْرِ يَوْمَئِذٍ
أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ

พวกเขาจะกล่าวด้วยปากของ
พวกเขา

يَقُولُونَ بِأَفْوَاهِهِمْ

สิ่งที่ไม่ได้อยู่ในหัวใจของพวกเขา

مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ

และอัลลอฮ์นั้นทรงรู้ยิ่ง
ในสิ่งที่พวกเขาปกปิดกัน

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ

﴿ قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَاتَّبَعْنَاكُمْ ﴾

روى محمد بن إسحاق قال : خَرَجَ عَلَيْنَا رَسُولُ ﷺ يَعْنِي حِينَ خَرَجَ إِلَى أُحُدٍ فِي أَلْفٍ رَجُلٍ مِنْ أَصْحَابِهِ حَتَّى إِذَا كَانَ بِالشَّوْطِ بَيْنَ أُحُدٍ وَالْمَدِينَةِ انْحَازَ عَنْهُ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي بِنْدَةَ سَلُولٌ بَثُلَتْ النَّاسُ فَقَالَ : أَطَاعَهُمْ فَخَرَجَ وَعَصَانِي وَوَاللَّهِ مَا نَدْرِي عَلَامَ نَقُتِلَ أَنْفُسَنَا هَهُنَا أَيَّهَا النَّاسُ فَرَجَعَ بِمَنْ اتَّبَعَهُ مِنَ النَّاسِ مِنْ قَوْمِهِ أَهْلَ النَّفَاقِ وَأَهْلَ الرَّيْبِ وَاتَّبَعَهُمْ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَمْرٍو بْنُ حَرَامِ أَخُو بَنِي سَلَمَةَ يَقُولُ : يَا قَوْمَ أَذْكَرَكُمْ اللَّهُ أَنْ لَا تَخْذُلُوا نَبِيَّكُمْ وَقَوْمَكُمْ عِنْدَ مَا حَضَرَ مِنْ عَدُوِّكُمْ قَالُوا : لَوْ نَعْلَمُ أَنَّكُمْ تُقَاتِلُونَ مَا أَسْلَمْنَاكُمْ وَلَكِنْ لَا نَرَى أَنْ يَكُونَ قِتَالٌ فَلَمَّا اسْتَعْصَمُوا عَلَيْهِ وَأَبَوْا إِلَّا الْإِنصِرَافَ عَنْهُمْ قَالَ : أَبْعَدَكُمْ اللَّهُ أَعْدَاءَ اللَّهِ فَسَيُغْنِي اللَّهُ عَنْكُمْ وَمَضَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ .

قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ ﴿ هُمْ لِلْكَفْرِ يَوْمئِذٍ أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ ﴾ اسْتَدَلُّوا بِهِ عَلَى أَنَّ الشَّخْصَ قَدْ تَقَلَّبَ بِهِ الْأَحْوَالُ فَيَكُونُ فِي حَالٍ أَقْرَبَ إِلَى الْكُفْرِ وَفِي حَالٍ أَقْرَبَ إِلَى الْإِيمَانِ لِقَوْلِهِ ﴿ هُمْ لِلْكَفْرِ يَوْمئِذٍ أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ ﴾ ثُمَّ قَالَ تَعَالَى ﴿ يَقُولُونَ بِأَفْوَاهِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ ﴾ يَعْنِي أَنَّهُمْ يَقُولُونَ الْقَوْلَ وَلَا يَعْتَقِدُونَ صِحَّتَهُ وَمِنْهُ قَوْلُهُمْ هَذَا ﴿ لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَاتَّبَعْنَاكُمْ ﴾ فَإِنَّهُمْ يَتَحَقَّقُونَ أَنَّ جُنْدًا مِنَ الْمُشْرِكِينَ قَدْ جَاءُوا مِنْ بِلَادٍ بَعِيدَةٍ يَتَحَرِّقُونَ عَلَى الْمُسْلِمِينَ بِسَبَبِ مَا أُصِيبَ مِنْ أَشْرَافِهِمْ يَوْمَ بَدْرٍ وَهُمْ أَضْعَافُ الْمُسْلِمِينَ أَنَّهُ كَائِنٌ بَيْنَهُمْ قِتَالًا لَا مَحَالَةَ وَلِهَذَا قَالَ تَعَالَى ﴿ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ ﴾ .

الَّذِينَ قَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوا لَوْ أَطَاعُونَا مَا قُتِلُوا قُلْ
فَادْرَعُوا عَنْ أَنْفُسِكُمُ الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٦٨﴾

168. บรรดาผู้ที่พูดเกี่ยวแก่พี่น้องของพวกเขา โดยที่
พวกเขานั่งเฉยอยู่ ว่าถ้าหากพวกเขาเชื่อฟังเรา
พวกเขาก็ไม่ถูกฆ่า จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด) ว่า พวก
ท่านจงป้องกันความตายให้พ้นจากตัวของพวก
ท่านเถิด หากพวกท่านพูดจริง

168. บรรดาผู้ที่พูดเกี่ยวแก่พี่น้อง
ของพวกเขา โดยที่พวกเขาหนึ่งเฉยอยู่
ว่า

الَّذِينَ قَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ
وَقَعَدُوا

ถ้าหากพวกเขาเชื่อฟังเรา
พวกเขาก็ไม่ถูกฆ่า

لَوْ أَطَاعُونَا مَا قُتِلُوا ^{قَالَ}

จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด) ว่า พวกท่านจง
ป้องกันความตายให้พ้นจากตัวของ
พวกท่านเถิด หากพวกท่านพูดจริง

قُلْ فَادْرَأُوا عَنْ
أَنْفُسِكُمُ الْمَوْتَ
إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ